32

20 NISAN CUMA • SAYI: 2007/16 • 1.50YTL. (KDV DAHİL) K.K.T.C. FİYATI: 1.75YTL. www.fermuar.com.tr

FERMUAR

ISSN 1307-1038-04

● Fırçabıyığın iktidar oyununu köşke çıkmak bile kesmeyecek gibi.

TBMM Başkanı Arınç; "Dindar bir cumhurbaşkanı seçeceğiz" dedi.

Mevzuat memurları, Muhsin Ertuğrul Sahnesi'ni yıkmak istiyor. Oysa Muhsin Ertuğrul, zamanında tiyatroya dışarıdan karışan zevata "Vazifeni bil, başka işe karışma" demişti.

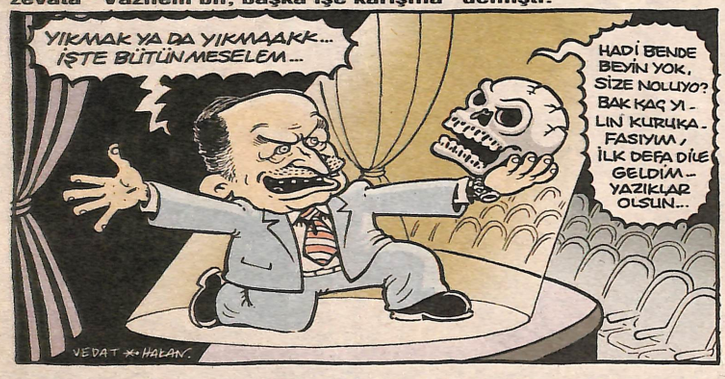

İstanbul'un yıllık nüfus artışı 350 bin'e ulaştı.

FERMUAR

23 Nisan.

Bush'un yeni Irak planı: ABD askerleri kademeli olarak çekilecek, ağırlık Irak güçlerinin eğitimine verilecek!

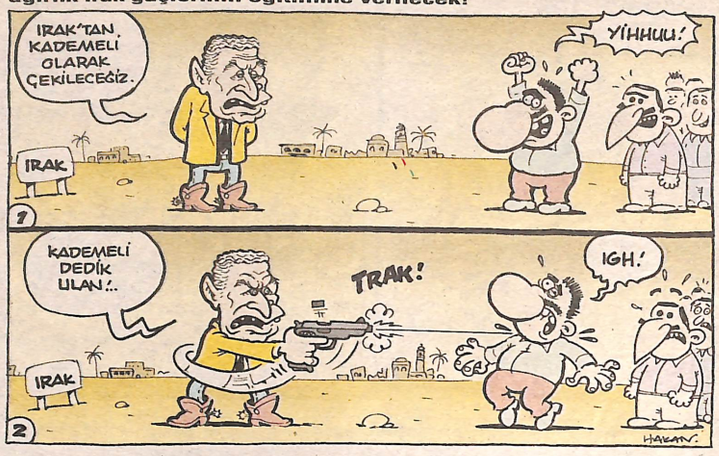

Recep Tayming'in not defterinden

Abdülkadir Aksu: Olmaz. Canı sıkıldıkça İçişleri Bakanlığı'na gider.
Cemil Çiçek: Olmaz. İçinden söküp atamadığı bi ANAP sevgisi var gibi gelir bana 60 günde bir.
Deniz Baykal: Olmaz. Önce muhalefetten geçmesi şart, Çankaya'nın muhalefeti yok ki!
Atilla Koç: Gider, Türkler'in kurduğu devlet sayısına da 8-9 ekleme yapar. Olmaz.
Cüneyt Zapsu: İlk anlaşmazlığımızda, basar kırmızı telefona, "Bunu deliğe süpürün" diye yakar beni. Olmaz.
Mümtaz Soysal: Olmaz, beni üç hafta içinde Ahmet Necdet Sezer'i özleyip ağlar hale getirir.
Hilmi Özkök: Olmaz. Yaşar Paşa, sinire keser, uyuyan dev uyanır. Protokolde filan geril-geril-dur!
RTE: Olur bak. Hem ne olur. Gör bak sonra, kim gidemiycek artık Fener tribününe. Şekil-şemal bitsin!

V.Ö

Türkiye'de 32 saniyede bir suç işleniyor, günde 400 kişi cezaevine giriyor.

1 Nisan, 1 İnsan, Yaşasın 23 Nisan

Bugün Yirmiüçnisaan] Heep nepeyle dolıyor ihsan. Ama siz ihsan abiyi tanımazsınız sevgilim fermuar okurlarım..... işte, günlerin eli silahlı okul basıp öğrenci öldüren psikopatlar gibi bizi ayırdığı bir eğitim haftasını daha geride bıraktık ve psikopat şarjör değiştirirkenki o kısacık boşlukta birbirimize

kavuşup, hızla soğuyan namlunun gez göz arpacığından doğru birbirimize nişan aldığımız kalplerimizi buluşturma vaktimiz böylelikle gelmiş oldu... The alayleêm of sallâm...

Rüyamda ufacık çocuğum... Boyum kısacık. Etrafımda sadece ütülü pantolonlar ve parlak kunduralarla giyinmiş bir bacak ordusu görüyorum. Panik içindeki homurtuların arasından çıkan eller kollar beni bi yere doğru götürüyor. Neden sonra seyrelen bir ormanlıktan çayırlığa çıkar gibi, bacakların arasından duvardan duvara halılığa çıkıyorum. Ortasında kale gibi bi masa ve bir de koltuk ama görsen çatıda çift kişilik yatak dersin, o denli yüksek ve büyük yani.. Kalabalığın şefkatli elleri "Bu gün 23 nisan, Cumhurbaşkanı koltuğuna oturacaksın" deyip ağzıma ağzıma vuruyolar tokadı ve yahutta sıvalma limon kolonyası sarpıyolar, bilemiyorum... Koltuğa doğru ilerlerken, adeta vahşi ata binmek için ona doğru ilerleyen bir kovboy gibi hissediyorum ve hayvan bendeki gerginliği alıp huzursızlanıyo, koltuk yanı... Sağa sola huzursuz hareketler yapan koltuğa binmek için hamle yaptığım anda şaha kalkan koltuk beni düşürüyor ve üstüme basmak üzereyken toynağını büküyor... Beni koltuğun altından çeken "bacak ordusu" "Eğitimli koltukmuş, toynağını büktü" falan diye konuşurken, bir yandanda etrafımı kapıyorlar ve ben bacak ormanının içinde kayboluyorum.. Ütü buharı kokan ormanın içinde ağlayarak koparken ihsan abi buluyor beni ve ter içinde uyanıyorum... Yazının başında da dediğim gibi ihsan abiyi tanımazsınız ama bi görseniz çok seversiniz..

Evet rakıncal ruhunu hep beraber yaşadığımız heavy metal görünüşlü, repai düşünüşlü genç fermuarcılar, bu haftalıkta Elvis presley dolu yazımı bitirirken ibrahim tatlıses dinliyorum.. Müslüm..

Vatandaşa Sorduk *Türk Mucitleri*

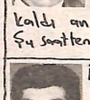

Ayzek Nivtoğlu (41): Dayımın oğlu denizaltı icat etti.. Ama yetkililer tarafından keşfedilmesini beklerken beklerken, hep pas içinde kaldı anıma kodumun deniz altısı. Şu saatten sonra keşfetsende kıymeti yok..

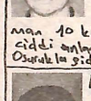

İştefan Hovkin (38): Osurukla giden araba icat ettim. Gençlik döneminde şahin arabasına 10 kişi binerdik, piyasa yapmak için.. Ve işte o zaman 10 kişinin aynı anda osurduğunda ciddi anlamda yakıt ürettiğini farkettim. Osurukla gidiyo ama 10 kişi binmek şart..

Ahmet Anştayn (31): Halamın dediğine göre enistem her gün yeni bişey icat ediyomuş ve bir bahaneyle halamı enikonu dövüyomuş. Boşanacaklar heralde. Aslında mucit gibi adam ama huy olarak..

Komber Azaa (90): Bence Türk mucitleri insanın kendine yakışanı giymesidir.. Günkü güzel giyinen insan kendini adeta yeniden keşfeder.. Kendini keşfeden insan sonra etrafına bakıp türlü mucitlikler, müziplikler yapar.

emrahgoktas@yahoo.com

emrah ablak

23 nisan

NURİYEE! BAK NE BULDUM! DAT-DARA-DAT DAT-DARA-RAT♫

AYAKKABILARINIZI ÇIKARIN LA

PEKİ BAYRAM NAMAZI HANKİLERİNDE OLUYODU?..

Edebiyat Dünyası

THE TÖREN

Bütün arkadaşları bu tatlı bayram gününde kah uyur, kah kimisi oynarken, kendisi tören bayrakçısı olmuş, ufak ayaklarıyla asfaltı döve döve yürüyor, bir yandan da esen sert poyrazın, sahil şemsiyesi gibi uçurmaya çalıştığı dev bayrağı o ilkokul cüssesiyle dik tutmaya çalışıyor ama sağa sola giden bayrak sopasının, yanında yürüyen diğer bayrakçıların sopalarıyla kılıç kalkan ekibi gibi çarpışmasını engelliyemiyordu... Hatta bi ara rüzgar o kadar şiddetlendiki tören kıtası içinde bayrağıyla "PACMAN" gibi hareketlenince, öğretmenleri pacmanin peşindeki hayaletler gibi peşine düştüler.. "Gerçek hayat oyun gibi değil lan," diye düşündü öğretmenlerinden azar işitirken "O kadar söze gerek yok, 'Geym ovır' deseniz yeterli" diye karşılık verdi küçücük aklıyla... angut...

YARIN GİTSİN! SUS duyacak..

ZAİRE

ORHAN

MASLAK

HANGİNİZ SÜSLEDİ BU SINIFI!?

$$$$..

HALİT KIVANÇ

DÜNYA ÇOCUKLARI

NUHUN GEMİSİ

ESPRİ

ÇOCUK DİİL LAN BU! CÜCE.. HANGİ MEMLEKETDENSİN SEN!?

AH! CÜCE DEĞİLİM! AJANIM! DİZİM MEMLEKET YENİ KURULDU.. İSTİHBARAT İÇİN GELDİM

HÜGONUN ANINA KOYİM..

MAKAM

Süper Kork

23 NİSAN

1 2 3 4

BEN ÇOK SIKILDIM LAN.. BAYRAM MI KUTLUYORUZ EZİYET Mİ ÇEKİYORUZ BELLİ DEĞİL..

BEN DE SIKILDIM OLUM..

5 6 7 8

YÜRÜYÜN GİDEK...

HADİ...

FİYYUT♫♫.. GİDİYORUZ

TELETEXT

emrahablak@yahoo.com

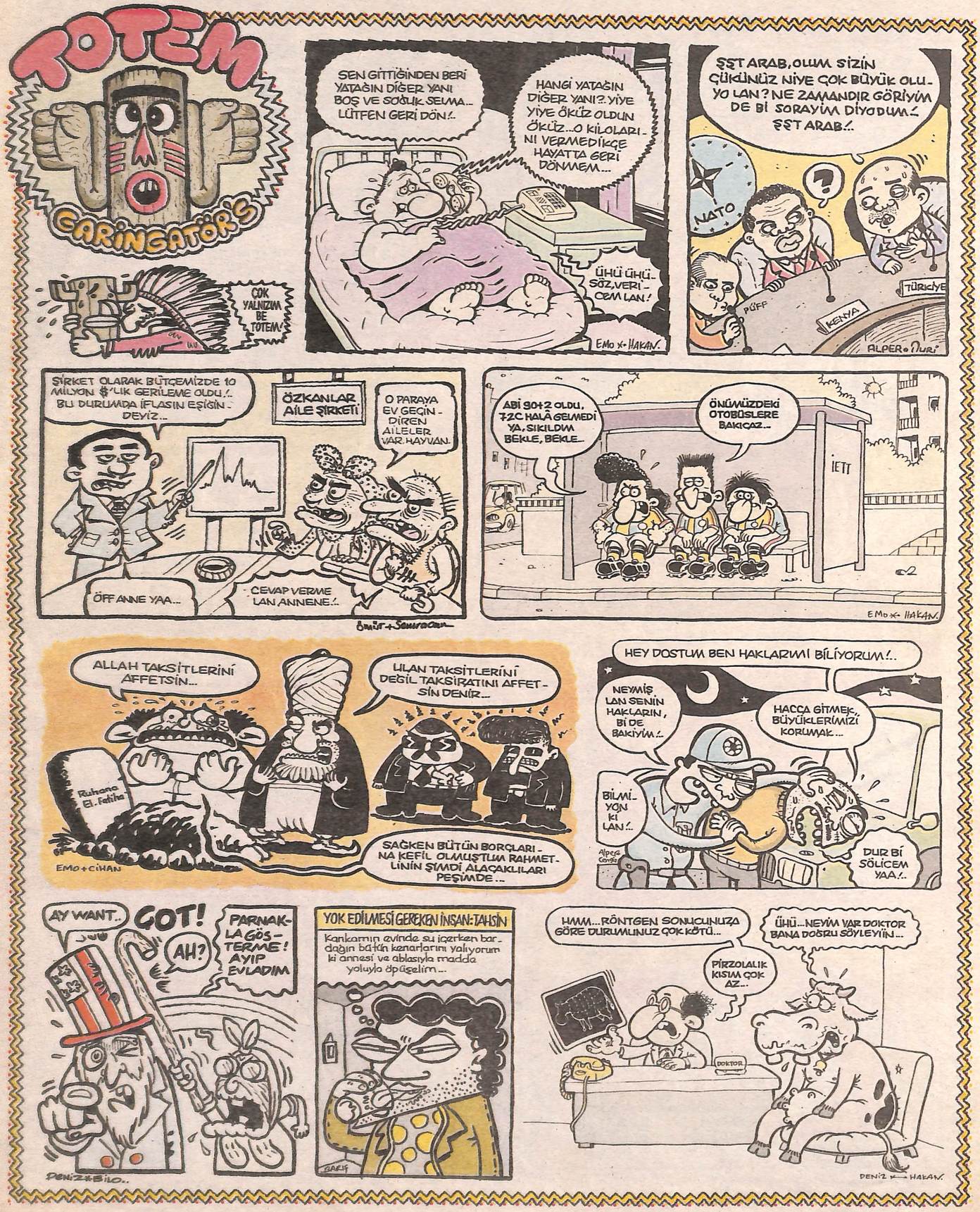
TOTEM
GARİNGATÖRS
ÇOK YALNIZIM BE TÖTEM!
SEN GİTTİĞİNDEN BERİ YATAĞIN DİĞER YANI BOŞ VE SOĞUK SELMA... LÜTFEN GERİ DÖN!..
HANGİ YATAĞIN DİĞER YANI?.YİYE YİYE ÖKÜZ OLDUN ÖKÜZ...O KİLOLARI-NI VERMEDİKÇE HAYATTA GERİ DÖNMEM...
ÜHÜ ÜHÜ.. SÖZ,VERİ-CEM LAN!
EMO+HAKAN
ŞŞT ARAB,OLUM SİZİN ÇÜKÜNÜZ NİYE ÇOK BÜYÜK OLU-YO LAN? NE ZAMANDIR GÖRİYÜM DE Bİ SORAYİM DİYODUM!.. ŞŞT ARAB!..
NATO
?
PÜFF
KENYA
TÜRKİYE
ALPER+Nur
ŞİRKET OLARAK BÜTÇEMİZDE 10 MİLYON $'LIK GERİLEME OLDU!.. BU DURUMDA İFLASIN EŞİĞİN-DEYİZ...
ÖZKANLAR AİLE ŞİRKETİ
O PARAYA EV GEÇİN-DİREN AİLELER VAR.HAYVAN.
ÖFF ANNE YAA...
CEVAP VERME LAN ANNENE!..
ABİ 90+2 OLDU, 72C HALÂ GELMEDİ YA, SIKILDIM BEKLE, BEKLE...
ÖNÜMÜZDEKİ OTOBÜSLERE BAKICAZ...
İETT
EMO+HAKAN
ALLAH TAKSİTLERİNİ AFFETSİN...
LİLAN TAKSİTLERİNİ DEĞİL TAKSİRATINI AFFET-SİN DENİR...
Rahma El-Fatiha
SAĞKEN BÜTÜN BORÇLARI-NA KEFİL OLMUŞTUM RAHMET-LİNİN ŞİMDİ ALACAKLILARI PEŞİMDE...
EMO+CİHAN
HEY DOSTUM BEN HAKLARIMI BİLİYORUM!..
NEYMİŞ LAN SENİN HAKLARIN, Bİ DE BAKIYİM!..
HACCA GİTMEK., BÜYÜKLERİMİZİ KORUMAK...
BİLMİ-YON Kİ LAN!..
DUR Bİ SÖLİCEM YAA!..
Alper+Cevdet
AY WANT..
GOT!
AH?
PARMAK-LA GÖS-TERME! AYIP EVLADIM
DENİZ+SİLO..
YOK EDİLMESİ GEREKEN İNSAN: TAHSİN
Kankamın evinde su içerken bar-dağın bâtın kenarlarını yalıyorum ki annesi ve ablasıyla madde yoluyla öpüşelim...
BARIŞ
HMM...RÖNTGEN SONUCUNUZA GÖRE DURUMUNUZ ÇOK KÖTÜ...
ÜHÜ...NEYİM VAR DOKTOR BANA DOĞRU SÖYLEYİİN...
PİRZOLALIK KISIM ÇOK AZ...
DOKTOR
DENİZ+HAKAN

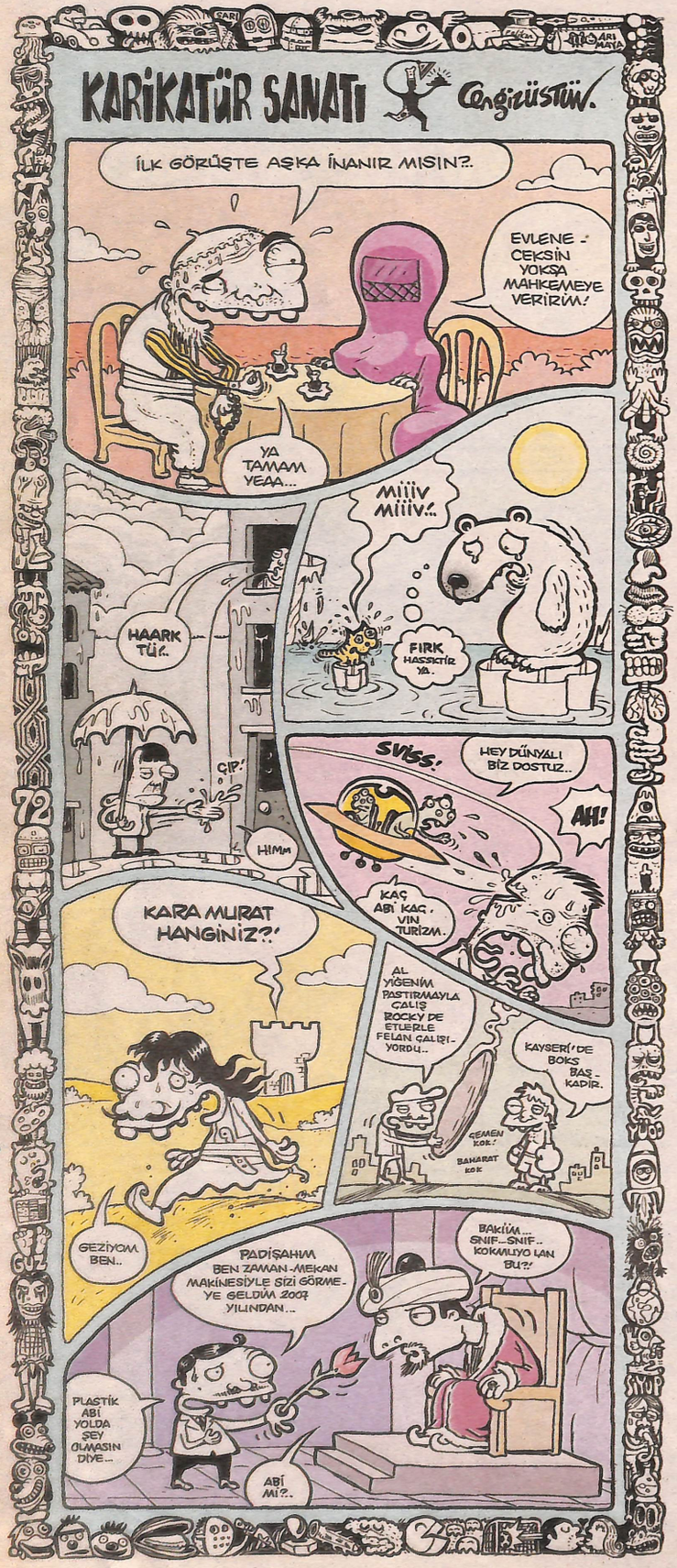

PAŞA GÖNÜL KRİTERLERİ

İyi günler ben komedyen oldum!

İlkokul dördüncü sınıf, dersteyiz, sınıfa nöbetçi öğrenci geldi. *(Dersin bölünmesindeki o minik tat...)* Müdür yardımcısı, birkaç öğrenciyi çağırıyormuş. Saydığı isimlerin içinde ben de vardım. *(Ben de vardımcılık.)* Sınıftan beş-altı öğrenci koridora aktık. Müdür yardımcısı, insana müdür aratır. Hep hırlı mevzularda müdür yardımcısı devreye girer. Ayrıyeten, okulun en zula, müdürün asla adım atmayacağı yerlerine müdür yardımcısı gider. "Acaba niye çağrıldık ki lan?" diye merak ederken, farkına vardım ki, çağırılan öğrencilerin tek ortak özelliği, esmer olmayışları. Kimi sarı, kimi daha da sarı, kimi havuç kafa, biri albino, biraz çilli. Noluyo lan? Bu nasıl tesadüf? Napacak müdür yardımcısı, saçını sarıya boyatacak da ton mu bakıyo?

Ne istiyo?

Bu arada koridorun diğer taraflarında v merdivenlerde yine sarı kafalı çocukları belirmesi! Durum giderek saçmalaşıyo okuldaki sarışın azınlık müdür yardımcısının odasına ve meçhule doğr gidiyoruz. Çok terleyen şişmanından, koridorda koşup koşup kayan minyonuna iki düzinelik vatan evladı, kapıda biriktik, biri kapıyı çalıp açtı, müdür yardımcısı "Girin içeri" dedi, içeri girdik.

Mevzu, yıl sonuna doğru, 23 Nisan'da ve 19 Mayıs'ta sergilenecek piyesteki Atatürk rolü çıktı. Duyar duymaz "Keşke beni seçse" dedim. Oynayasım zaten var, vesile eksik, işte bana vesile. Renkli gözden kastı "Mavi-yeşil" olmak üzere, "Renkli gözlü olmayanlar kenara ayrılsın" dedi müdür yardımcısı. Azalan adayların içindeydim.

Sonra odaya bi "Hocahanım" girdi, durumu kavradıktan sonra, "Bence beşin

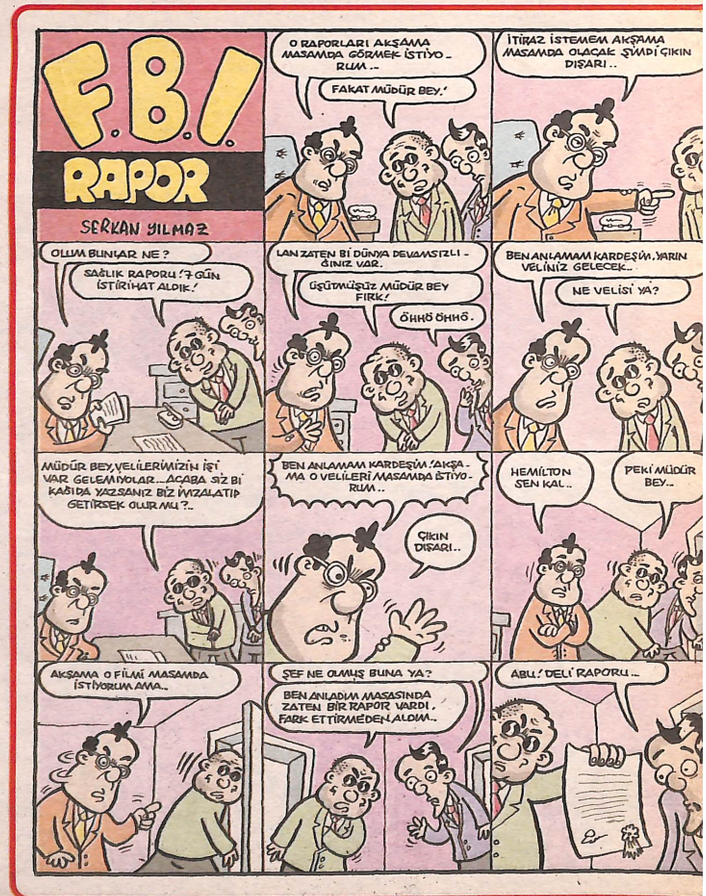

sınıflardan biri oynasın, bu sene mezun olacak onlar, seneye dörtler beşte olacaklar, o zaman da gene beşlerden seçeriz." dedi, müdür yardımcısı durumu onadı, böylece biz de elendik! *(Yıl 1979, ilköğretim beş yıl!)* Hocahanım teknik olarak haklıydı, ben de olsam beşlerden birini oynatırdım, ama ben seneye burda olmayabilirim, hep tayinimiz çıkıyo! *(Nitekim beşi okuduğum Malatya'da piyesmiyes hakgetire çıktı.)* Nasıl bi heves kaldıysa içimde, yıllar sonra attım kendimi sahneye. Gelecem oraya son paragrafta.

●●●

1988'de, yaş yirmiyken ve Gırgır'da amatör yazıları yayınlanan bi öğrenciyken, bi yandan da Şehir Tiyatroları'nın kapsama alanında bulunan Tiyatro Araştırma Laboratuarı'nın *(TAL)* sınavlarına girdim ve kazandım. Muhsin Ertuğrul Sahnesi'nin stüdyolarında yapılan eğitimlere katıldım. Beklan Algan, Ayla Algan, Erol Keskin, Haluk Şevket Ataseven ve arada bir Güngör Dilmen'den kafa ve kas açıcı dersler aldım. Ama sekiz ay sürdürebildim. Komedi içermeyen bişey yapamayacağımı anladım, mizahçı ve yazar olmaya karar verdim.

Gene dayanamadım. TAL'den sıkı arkadaşlarım vardı; Nadi Güler, Ali Can Yaraş, Yeşim Ağaoğlu... Nadi, "İsimsiz Tiyatro" adında amatör bir tiyatro kurmuştu ve oraya dahil oldum. Woody Allen'ın bir oyununda bir kaç kez sahneye çıktım.

Sonra dağıldık. Sonra yıllar yılı mizahçılığın yanısıra arkadaşlarımla, ailemle, iş ortamımiş ortamı demeden, hemen her yerde geyik muhabbeti yapmaya, normal arkadaşlarımı da yoldan çıkarıp geyik muhabbetinin harında ısıtmaya devam ettim.

Sonra bir gece kendimi Babylon sahnesinde buldum. Orada ve Plato Okulu'nun sahnesinde *(ki ben istedim diye yapıldıydı)* 8-10 gösteri yaptım. Bu yılın 1 Nisan'ında da Oldcity Komedi Kulüp açıdı, bana "vesile" oldu! 26 Nisan perşembe, 22.00, Fermuar alemini beklerim. *(Beyoğlu, G.S. Hamamı sokağı!)*

Vedat ÖZDEMİROĞLU

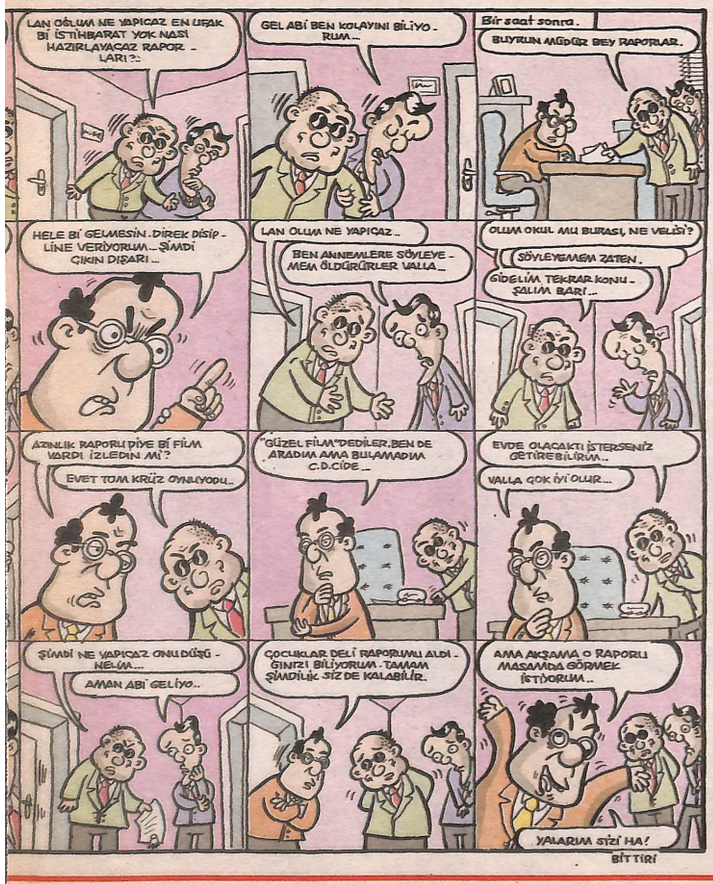

CİHAN KILIÇ

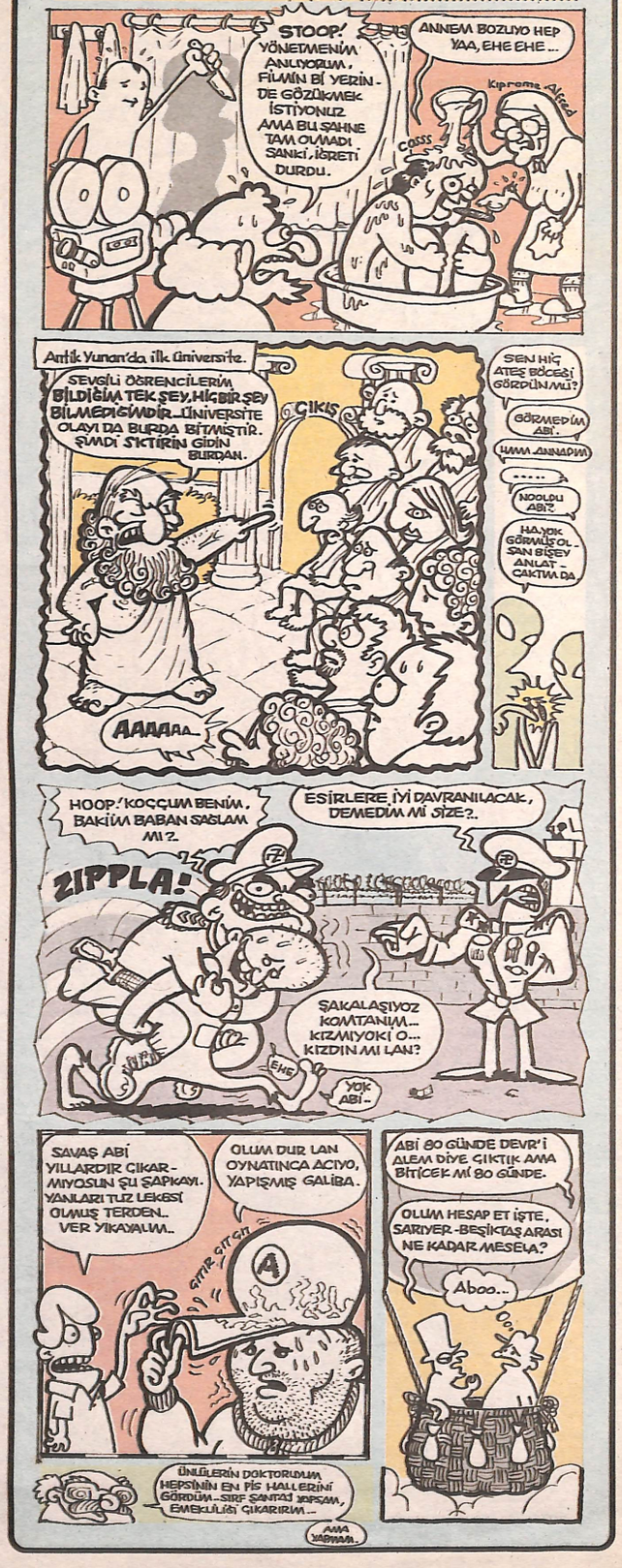

CİDDİ MÜESSESE

Nuri Çetin

muessese@gmail.com

DOĞALA ÖZDEŞ AROMALI AŞK NOTLARI

• İsminle aynı adı taşıyan bir büfe gördüm gecenin en kuru saatlerinde sevgili... Kendi kendime içimde patlayan düşüncelerle boğuşurken birden görüverdim. Sokak lambasının aydınlattığı, çıkartma harflerle yapıştırılmış... Soruyorum sana "Bana böyle mi hatırlatacaktın kendini?..." İçimde çok zayıf yanıp sönen o gururuma birden 250 volt elektrik gelmişcesine hızla koşup kepenge yumruğumu geçirdim. Benim gibi sevdiği insanın ismini büfe ismi olarak görenler için, kepengin kapanış sesinden çok çekenler için vurdum. (Furdum)

• Pencereden seyrediyorum mutlu insanları ve onların en sıradan, huzurlu hayatlarını... Çok uzaklara baktığımda, elinde balonlarla bana doğru gelen birisini görüyorum. Onun sen olmasını öyle güzel hayal ediyorum ki, başkası olsa bile sana dönüşsün. Bana balonlarla geri dönen, hayal edilebilenin ötesinde bir mutluluk aromasını tattıran sevgili olsun... Ama sen değilsin. Az önceki umut dolu kalbime, sanki ucu sivri bir kösele ayakkabı değiyor. (kahverengi) Palyaço kıyafetleri içinde bir kadın, "Yeni açılan et lokantamıza davetlisiniz" diyip gevrekçe gülerek uzaklaşıyor. Benimse sadece elimde bir broşür, birde balon kalıyor sevgili... Atmosfere bırakıyorum onu sessizce... Pencereden baktığında umutsuzluğumun uçan balonunu görüceksin. O sırada et lokantasında olacağım belki... (Yağlı kurban eti)

• Sabah saatlerinde dingin bir gölün üzerindeki ürpertici sis görüntüsü gibi , yalnızlığım odamın heryerini kaplıyor... Üşüme geliyor içime sevgili... Saniyelik üşüme nöbetlerimde hızla sarsılıyorum. Sonra tekrar kendime geliyorum. Azrail dürtmesi derdi ninem buna... Birden titreme gelir içine, omuzlarının üstüne kadar sarsılırsın. Azrail dürter. Yaşayıp yaşamadığını kontrol eder ve gider... Aynı senin beni ara sıra ziyaret etmen gibi değil mi?.. Bazen gelirsin yaşayıp yaşamadığımı kontrol edersin, sonra kendi özel mutluluklarına dönersin. Senin hayatın bu değil mi?... Bir gün bulamayacaksın beni şimdiden söylüyorum sana! Geldiğinde azraili göreceksin. O seni dürtecek, titreyeceksin. Bende o sırada dingin bir gölün üzerindeki ürpertici sis görüntüsünü izleyeceğim. (Buğulu buğulu)

• Buz gibi buruk zamanlarımı ısıtmak için yatağımın içine giriyorum ve imkansız hayaller kuruyorum sevgili... Küçücük bir kutunun içinde, bulutların üstünde hızla dünyayın çevresini gezdiğimi hayal ediyorum. Tüm dertlerden, sorunlardan en önemlisi senden uzak olduğumu, seni unuttuğumu düşünüyorum. Kutunun önünde küçük bir delik var. Oradan seyrediyorum bulutları. Dünyanın en hızlı yolculuğunda dertsiz tasasız hayallere dalmışken kapım çaldı. Açtığımda Ödemiş'ten babamın amcasının oğlunu gördüm. Beni ziyarete gelmiş. Gelirkende bir çuval patates getirmiş. Bu güzel hayaller patates çuvalının içinde, derinliklerde gömülü kaldı sevgili... Sensizliği tamamen gerçekdışı parodilerle unutmaya çalışırken en keskin gerçeklik beni buldu... Ödemiş'li bir insan ve bir çuval patates. Benim yerime sen hayallere devam et olur mu?... Kutu sana emanet...

Barış Atar
delimasyon@yahoo.com

OTOMATİK PATLICAN

● Emniyet kemeri takan bir insan bunu neden yaptığını düşündüğü zaman, kaza yapacağı gerçeğiyle karşılaşıp irkiliyor, sonra takmıyor. Bence bu kemerin başka bir amacı daha olsun, ne bileyim koltuğu arkaya düşsün takmayanın. Trafik kurallarına uyalım, uymayanları kulaklarını dillemek suretiyle uyaralım.

● Çocukken oynanan mahalle maçlarının havalı tipleri olurdu, böyle konçlu, orijinal formalı, şortlu, tekmelikli, kramponu tam takım tipler, bunlar top oynamaktan çakmaz sadece hava yaparlardı, sen on gol atsan da önüne geçemezdin o orijinal Milan formasının.

● Çocukken babamla bir maça gitmiştik, anlayamayacak kadar küçüktüm sanırım. Herkes bağırıyordu bir pozisyonda hep bir ağızdan "ofsayt" diye, babama sordum hemen ne demek diye, babam ilerde beleş bekleyen bir futbolcu var, adı "Sait" herkes ona "hoop" diye bağırıyor dedi de yıllarca böyle sandım bunu.

● Kuantum fiziğini anlamış bir kadına ofsaytı anlatamadım.

● Uyurken musluk sesinden rahatsız olmak, sesin sinir bozması, uykuyu bölememek, sonunda canına tak etmek, bir hışımla kalkıp musluğu sıkmaya gitmek, musluğun yanında henüz uyanıp şaşırmak.

● Uzun yol gidilirken yarı yolda akla gelen "acaba televizyonu açık mı bıraktım" gibi duygulardan başka, herhangi bir duygunun bu kadar korkulu esiri olunmuyor.

● Yemek yerken küçük kardeşine ağzındakileri göstermemiş bir insana rastlamadım

● Yürüyen merdivene binmek veya inmek üzere olan teyzelerin yüzlerinde ki korku ve endişe çok şiddetli oluyor.

● Fitil bir insana yapılabilecek en büyük hakarettir.

● Her insanın hayata bir bakışı var elbette, ancak bunu en öküzce kullananı taksim tünel girişinde bir deliye, ben daha deliyim diyerek zikini gösteren bir adamda görmüştüm.

● Vasıfsız bir insana yetki verildiği zaman, bu adam o yetkiyi çok ciddi alıp karşıdakine zulüm edebiliyor. İzmir de bir okul bahçesinin otopark görevlisiyle arabanın yamuk park edilmesi hususunda yarım saat münakaşa eden bir adam gördüm.

● Okulda takılan kolluklar vardı, ben trafik koluydum. Bana tek faydası mahalle maçlarındaki kaptanlık pazı bandı görevi görmesi oldu. Pazı bandı ben de top da benimdi kaptan olmam kaçınılmazdı.

● Yorgan altına osurup, kafasını da ardından içeri daldırmamış kişi tanımadım.

● Sayfasından sayfasına atlanan sürükleyici macera hikayeleri vardı, ne oldu onlara? Alaşağı edebileceksen 3. sayfaya git sonra geri gel, hop 34 de timsah döv 26 da balık avla falan gibi.

● Bir şeyi yapma amacını bilen insanlar çok özel olmuyor mu? Rakının yanında iyi gidiyor diye balıkçılığa başlıyan bir arkadaşım var, amacı balığı beleşe getirmekmiş.

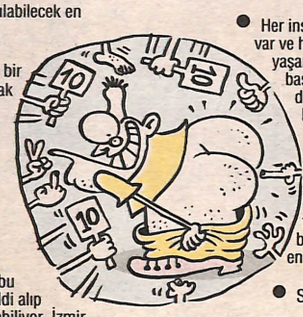

● Her insanın kendi gerçekleri var ve her insan bunlara uygun yaşamaya çalışıyor. O zaman başkasının doğrusu bizim doğrumuz, bizim yanlışımız başkasının yanlışı olmuyor, işte tamda burda toplum kanunları ve hukuk devreye giriyor, kavga çıkmıyor. Giysi çok saçma bence ama gerek toplum gerek kanunlar buna, çıplak gezmemize engel.

● Sosyal pirinç.

● Evde erkek çocuklarına yüklenen en salakça misyon perde takma görevi heralde. Üç oda bir salon evin tüm perdelerini takma işlemi, Bütün omurganın çok afedersiniz ama anuna koyuyor, yine de insan annesine "anne omrugamın anuna koyuldu yeter artık" diyemiyor, görev beklemiyor.

● Ergenlik döneminde Ailesini evden kaçmakla tehdit etmemiş, veya en azından bunu düşünmemiş insan evladı tanımadım.

● Yine ergenlik dönemiyle ilgili, bir evresinde öyle oluyor ki, kızlar çabuk boy atıp büyüyorlar, erkekler yanlarında tabiri caizse "cücük" gibi kalıyor. Kızlar yanlarında bu cücüklerle dolaşmak istemiyorlar tabi, ilgi alanlarını birkaç yaş büyük erkeklere kaydırıyorlar hemen. İşte erkeklerin bu dönemi ilerki yaşamlarını çok etkliyor bence.

● "Yurdum İnsanı","Karadeniz insanının kıvrak zekası" falan gibi cümlelerden sonra, nedendir bilinmez bir kişi tarafından yapılmış salakça bir eylem, sanki çok akıllıcaymış gibi yarım saat anlatılıyor veya yazılıp çizilip akıllarınca dalga geçiliyor, bu biraz da lafı koymadan önceki yumuşatma eylemi gibi bir iki yüzlülük.Bir de "Akdenizin sıcak kanlı insanları" var o ayrı tabi.

● İstanbul`un yedi tepesinide layıkıyla sayan birini göremedim.

● "Hadi g.tünü göstersene" isimli yarışma programına jüri olarak çağrıldım. Jüride benden başka; yaşlı bir asabi popçu, bir travesti, bir gay şarkıcı ve kelimeleri yayarak konuşan bir adam var. İlk hedefim yalandan bir kavga çıkarıp ayırmak isteyen sunucu bayanın memelerine dokunmak.

● Emrah Bulut anlatmıştı, bu çok yorgun biz zamanında otobüste uyuya kalmış ve ineceği durağı kaçırmış, gerisin geri bir kez daha otobüse binmiş yine uyumuş ve durağı yine kaçınmış. Bu böyle bir kez daha tekrarlanınca oturup sinirinden ağlamış. Hangimiz bir Emrah Bulut değiliz ki.

● "Birazda eğlenelim" diye bir şey var ya, o zamana kadar zaten eğlenenlerin kötü hissetmesini sağlamak için söylenen bir şey bu sanki. "Lan cıvık susda düşün" gibi.

Alper Çelik
otomatikalper@hotmail.com

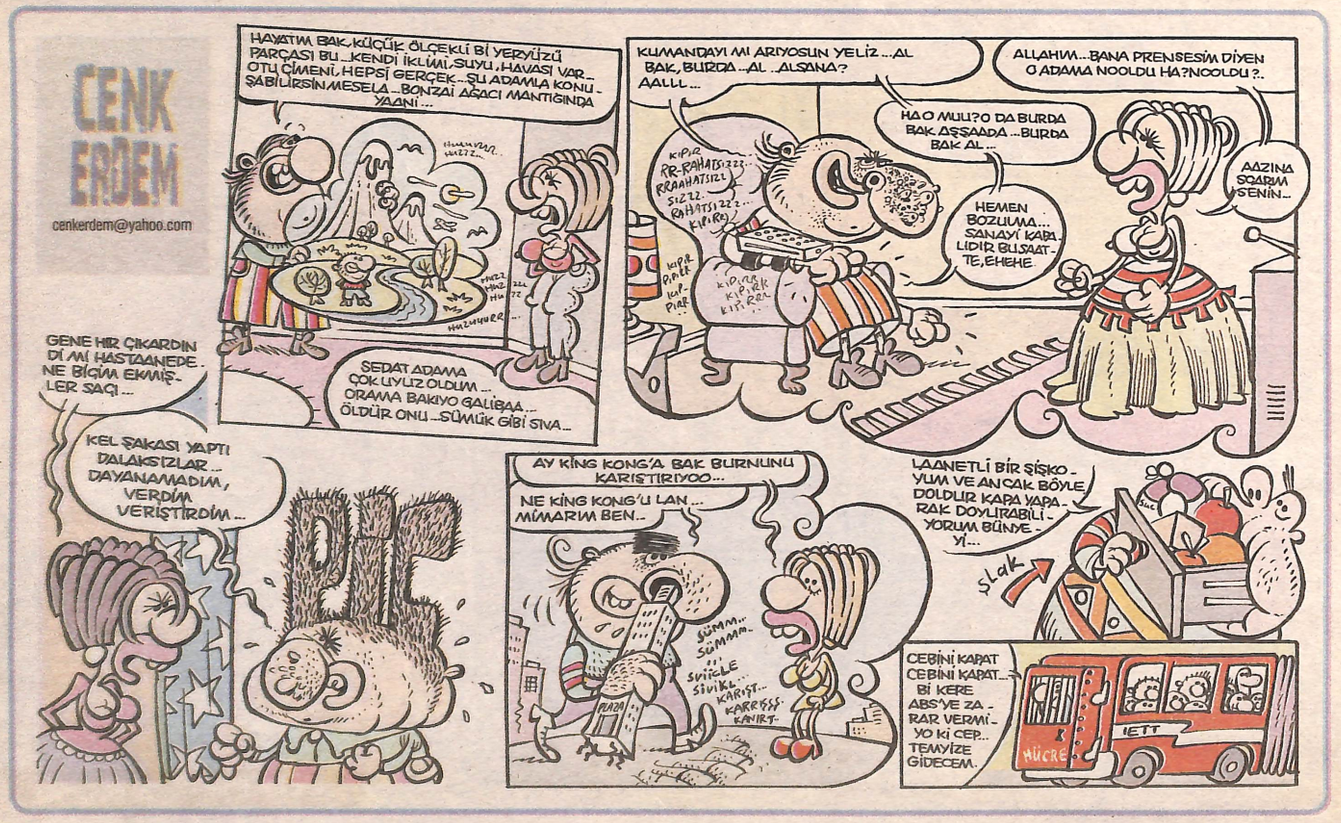

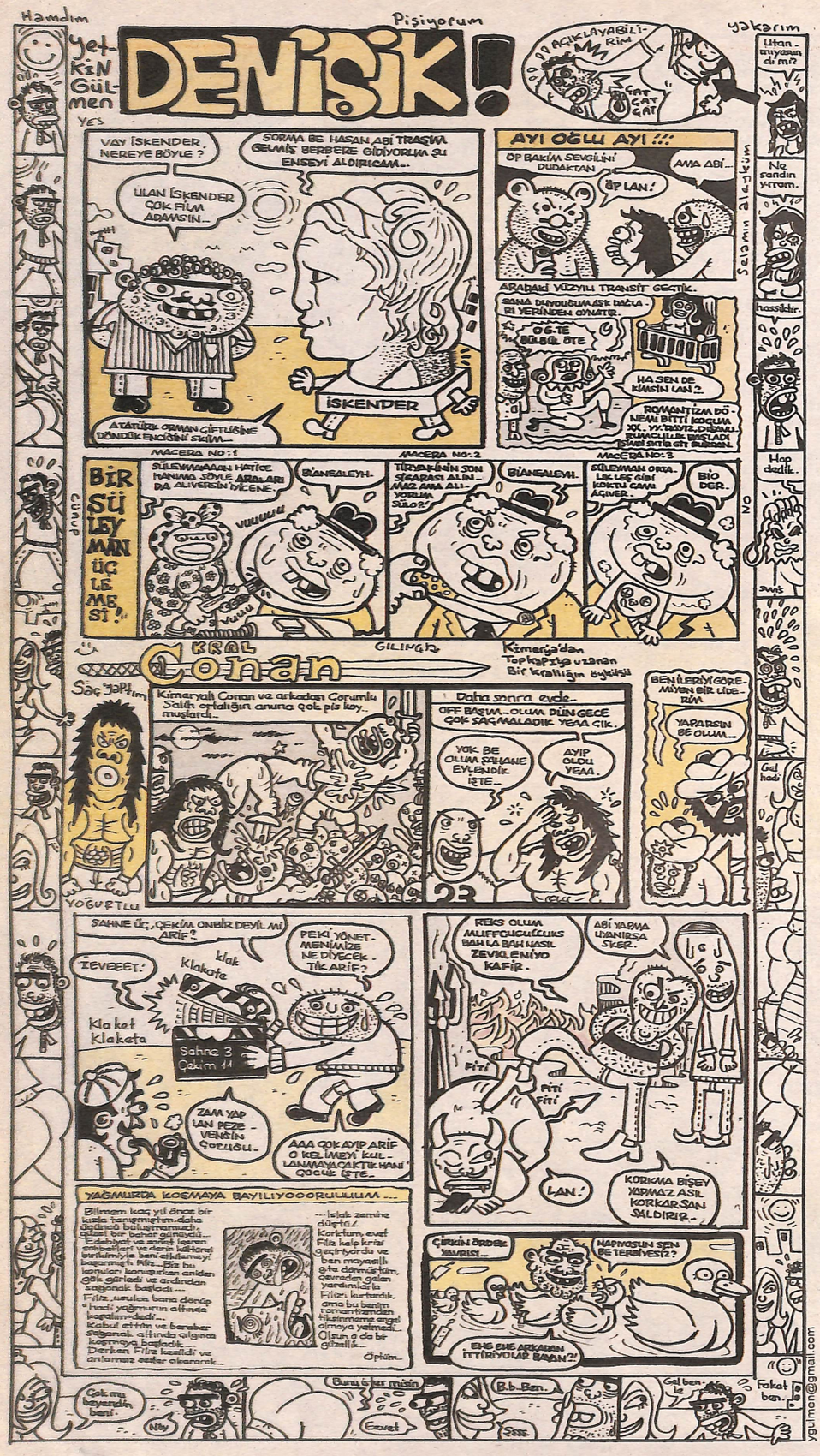

EVLERDEN UZAK

- Tufan!
- Efendim abi?
- Karpuz kabuğundan gemiler yapmak?!
- Uyar!
- Pişmiş aşa su katmak?!
- Bozar!
- Ulusal geliri tabana yaymak?!
- Rüşvet!
- Üzüm yiyen köpeği pekmez sıçana kadar kovalamak?!
- Deyim!
- E, bi önceki de deyimdi?
- Olur öyle abi.
- Olma mı?
- Beşlesek abi.
- Güzel kıvama geliyosun!
- Şaol abi.
- İ'lerin noktasını koymak?!
- Yabancı!
- Kim neye göre yabancı, aslolan ne Tufan?
- Abi, son anda gene karıştırdın zihnimi he.
- Olasılıklardan biri oldu Tufan!

***

- Tufan!
- Efendim abi?
- Dama çıkmak isteyen merdivenden iner mi, insan attan inip hiç eşşeğe biner mi?!
- Barış Manço mu diyosun abi?
- Sanşo Panza diyorum. Nerelisin lan sen?!
- Abi, bu ne ya, aniden.
- Koordinat ver!
- İstanbul.
- Üsküdar olmasın sakın?!
- Aynı di mi?
- Nasıl aynı, İstanbul'dan Üsküdar'a yol gider ne o zaman?
- Üsküdar o zaman abi.
- İlhan İrem'den gir!
- Yeldeğirmenlerine karşı Don Kişot'muyum; dilimde hep aynı şarkı, idiot muyum!..
- Senfonik rock diyosun.
- Senfonik rocker niye yok abi?
- Niye olmasın ki?
- Sen misin abi o?
- Kimse yoksa benim!

***

- Tufan!
- Buyur abi?
- Pişmanlıkla şişmanlık arasında bağ vari?
- Vari mi?
- Var mı yani?
- Ses benzeşmesi.
- Başka?
- Çok yediği için akabinde üzülmesi?
- Bilemem, bildiğim şişman-pişman-düşman kafiyesidir.
- Düşmaniye olsa ya, bayat.
- Sus.
- Sustum.
- İnsan pişmanlık duyduğu için pişman olmalı Tufan, nefretten nefret etmeli, sevmeyi sevmeli, öfkeye öfkelenmeli, dostlukla dost olmalı, utançtan utanmalı. Bitti!
- Her his kendisiyinen mi yoğrulur abi?
- Örnekleri günaşırı çoğalt Tufan!

***

- Tufan!
- Abi?
- Bulut n'apıyo?
- İyi abi.

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

SEMRA CAN

28 NİSAN DÜNYA ÖZÜR DİLEME GÜNÜ ÖZÜRLERİ BAŞLADI.

- Bilgisayarcı arkadaşımız Utku ve genç çizerlerimizden Kastro Cihan dergide yakaladıkları karasineğe ip bağlayıp ucuna Fermuar etiketi takıp uçurdukları için verdikleri eziyetten dolayı, başta sinek ailesi olmak üzere tüm hayvan camiasından özür diliyorlar.
- Tek, biricik, dergimizin çizerlerinden olan koca kafalı Semra Can ve küçük kafalı Nuri Çetin tüm şapka sektörüne gönül verenlerden özür diliyor...
- Fazla kilolarıyla sorun yaşayan bu yazıdan de.rzi.me başlayan kaligraf Şevki Sayışman tüm ekmek fırıncılarından özür diliyor.

*Cengiz Kaya'dan özür dilerim, teşekkür ederim

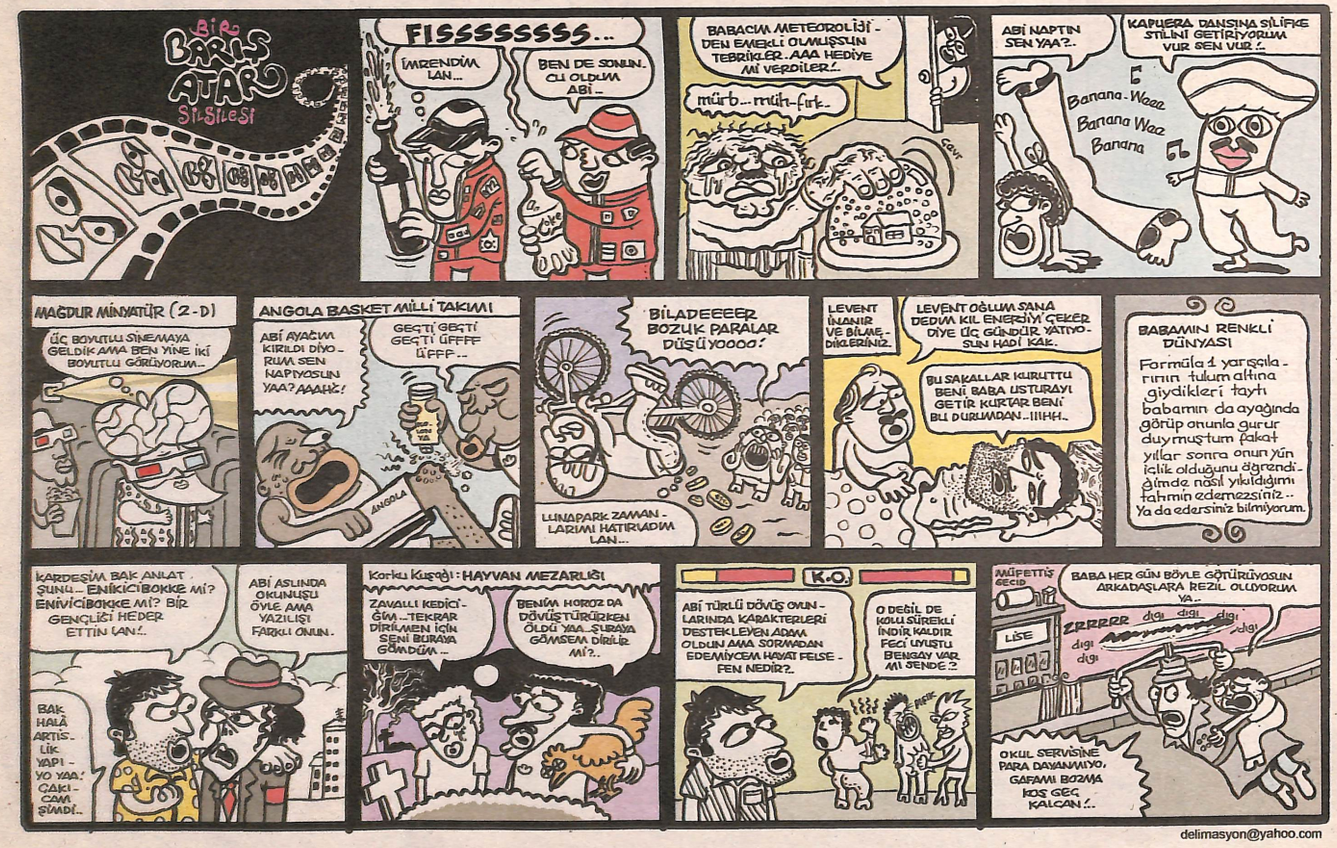

delimasyon@yahoo.com

İzmir Büyükşehir Belediyesi'nin katkılarıyla İZFAŞ

12. İzmir Kitap Fuarı

21-29 Nisan 2007

"İzmir DEMEK, KİTAP OKUMAK DEMEK"

İzmir Fuar Alanı Salon 1A / 1B - 2

• Fermuar Dergisi İzmirli okurlarıyla buluşuyor!
Katılımcılar: Vedat Özdemiroğlu, Bülent Üstün, Cengiz Üstün, Emrah Ablak, Semra Can, Hakan Karataş.
İmza Günü: 22 Nisan Pazar, 15:00 - 17:30
Panel: 22 Nisan Pazar, 17:30 - 19:00

• Kadın Mizahçılar Paneli. Katılımcılar: Semra Can, Ramize Erer, Gülay Batur. 21 Nisan Cumartesi, 17:45 - 18:45

• Kötü Kedi Şerafettin Paneli. (Şero hakkında herşey ve mizahta kötülük) **Katılımcı:** Bülent Üstün. 21 Nisan Cumartesi, 19:00 - 20:00

TÜYAP TÜM FUARCILIK YAPIM A.Ş.

TÜYAP İZMİR: Atatürk Cad. No: 230/7 I. Kordon Alsancak - İzmir
Tel: (0-232) 464 92 01 - 464 26 39
Faks: (0-232) 444 39 83
E-posta: tuyapizmir@tuyap.com.tr

İstanbul Fuar Alanı ve Merkez Ofis: Tüyap Fuar ve Kongre Merkezi Eski Kapı, Güzeltepe Kavşağı 34020 Beylikdüzü, Büyükçekmece, İstanbul
Telefon: 90(212) 886 68 43 (Pbx)
Faks: 90(212) 886 94 84 - 886 67 15
İnternet: www.tuyap.com.tr

E-posta: Fuar Alanı: fuarrow@tuyap.com.tr
Satış: yurticisatis@tuyap.com.tr
Yurtdışı Satış: satis@tuyap.com.tr
Yurtdışı Fuarlar: tuyapovermaxus@tuyap.com.tr
Tanıtım-Halkla İlişkiler: tanitim@tuyap.com.tr

www.izmirkitapfuari.com

20 Nisan 2007 • **Sayı:** 32 • **İmtiyaz Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü:** Nuri Açar • **Editör:** Bülent Üstün • **Yayın Kurulu:** Emrah Ablak, Cengiz Üstün • **Yayıncı:** Play Prodüksiyon Ltd. Şti. **Renk:** Can Ateş, Utku Coşkun • **Kaligrafi:** Şevki Sayışman • **Baskı:** Brada Baskı Tesisleri (**Tel:** 0212 880 24 54) **Dağıtım:** Merkez Dağıtım ve Pazarlama 0216 585 90 00 **Adres:** Dereboyu Cad. G 40 Sok. No: 34/2 Maslak / İSTANBUL **Tel:** (0212) 328 18 63 (3 Hat) **Faks:** (0212) 285 00 00 • Yaygın Süreli Yayındır